11/07/2021

«Ο Θεός δεν μας προτρέπει στην αδράνεια και την αδιαφορία»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στον Ιερό Ναό Τιμίου Προδρόμου Καστανιάς λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων την Κυριακή 11 Ιουλίου το πρωί.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Μή μεριμνήσητε λέγοντες· τί φά-γωμεν; ἤ τί πίωμεν; ἤ τί περι-βαλώμεθα; πάντα γάρ ταῦτα τά ἔθνη ἐπιζητεῖ».

«Ένα σημαντικό θέμα το οποίο αφορά κάθε άνθρωπο, ανεξαρ-τήτως της θέσεώς του, ανεξαρτή-τως της ηλικίας και της παιδείας του, θίγει στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα μιλώντας ο Χριστός στους μαθητές του. Το θέμα αυτό

είναι οι καθημερινές και επίγειες μέριμνες του ανθρώπου, η φρο-ντίδα του για τα ζητήματα που αφορούν την καθημερινότητά του. Ο Χριστός γίνεται απολύτως συγ-κε-κριμένος για να μην υπάρξουν παρεξηγήσεις. Μη μεριμνήσετε, λ-έγει, τι θα φάτε, τι θα πιείτε ή τι θα ενδυθείτε.

Απλές σκέψεις, απλές μέριμνες που ο καθένας μας τις έχει και μάλιστα καθημερινά. Και μπορεί σε εμάς να φαίνονται αυτονόητες και φυσικές, όμως ο Χριστός είναι σα-φης και κατηγορηματικός. «Πάντα γαρ ταύτα τα έθνη επιζητεί». Για όλα αυτά μεριμνούν, λέγει, οι εθνικοί, μεριμνούν όσοι είναι ειδωλο-λά-τρες, όσοι πιστεύουν ως θεούς υλικά όντα. Αυτοί είναι φυσικό να είναι προσκολλημμένοι και να μερι-μνούν για τα υλικά πράγματα.

Τι εννοεί όμως ο Χριστός; Είναι δυνατόν να μην ενδιαφερόμεθα για το τι θα φάμε και με τι θα εν-δυθούμε; Είναι δυνατόν να αδια-φο-ρούμε για τις καθημερινές ανά-γκες της ζωής μας και να μην φρο-ντίζουμε τον εαυτό μας ή την οικο-γένειά μας; Είναι δυνατόν ο Χρι-στός να μας συστήνει την πλήρη απραξία και αποχή από την εξυπη-ρέτηση των αναγκών που είναι σύμφυτες, θα λέγαμε, με τη ζωή μας;

Ασφαλώς όχι. **Ο Χριστός δεν θέλει να γίνουμε αδιάφοροι ούτε απα-θείς, ούτε να περιμένουμε να τακτοποιήσουν άλλοι τα πρακτικά ζητήματα της ζωής μας ούτε ακόμη και να μην φροντίσουμε να απο-κτήσουμε με την εργασία μας τα αναγκαία για τη ζωή μας, περι-με-νοντας από τον Θεό να το κάνει.**

Ο Χριστός δεν κατακρίνει την ανά-γκη του ανθρώπου να φροντί-ζει για όσα αφορούν την υλική υπόστασή του, το σώμα του, δηλαδή, και τη ζωή του, αλλά συστήνει την ιεράρ-χηση των φροντίδων και των μερι-μνών του ανθρώπου, έτσι ώστε να μην τον απορροφούν ολοκληρω-τικά.

Ο άνθρωπος δεν έχει μόνο υλική υπόσταση, έχει και πνευματική. Δεν είναι μόνο σώμα, έχει και ψυχή. Και όπως το σώμα έχει ανά-γκη της φροντίδος του, έτσι και η ψυχή έχει ανάλογη ανάγκη και μά-λιστα περισσότερη, διότι το σώμα μας είναι προσωρινό, ενώ η ψυχή μας αιώνια.

Αυτό, λοιπόν, εννοεί ο Χρι-στός, όταν μας συστήνει «μη μερι-μνήση-τε λέγοντες τι φάγωμεν ή τι πίω-μεν ή τι περιβαλώμεθα». Μας συ-στήνει την περιορισμένη μέριμνα για τις υλικές μας ανάγκες, θέλο-ντας να μας προφυλάξει από τη δυσάρεστη αλλά και επικίνδυνη πραγματικότητα οι υλικές αυτές μέριμνες για απλά και καθημερινά πράγματα να κλέψουν τον νου μας και κάποτε και την ψυχή μας, και να μην μας αφήνουν ούτε χρόνο ούτε χώρο ούτε δυνάμεις για να μεριμνήσουμε και για την ψυχή μας, για να μεριμνήσουμε για τον Θεό.

Και αυτό μπορεί να συμβεί πολύ εύκολα στον καθένα μας, διότι ο πονηρός εκμεταλλεύεται το φυσι-κο ενδιαφέρον του ανθρώπου για τον εαυτό του και τη ζωή του και το διογκώνει μέσα μας. Και οδηγεί τον άνθρωπο να απασχολείται συνε-χώς με αυτά, όλες τις ώρες, ακόμη και την ώρα της επικοινω-νίας με τον Θεό, την ώρα της θείας λατρείας και την ώρα της προσευ-χης. Έτσι, όχι μόνο απασχολού-με-θα με μέριμνες υλικές και εφήμε-ρες, αλλά αυτή η ενα-σχόληση καλ-λιεργεί κάποιες φορές μέσα μας και αδυναμίες και ελαττώματα και πάθη, όπως της αυταρεσκίας, της πλεονεξίας ή της λαιμαργίας, τα οποία βλάπτουν ακόμη περισσό-τε-ρο την ψυχή μας, και μας απομα-κρυ-νουν ακόμη περισσότερο από τις πνευματικές μέριμνες αλλά και από την εμπιστοσύνη που πρέπει να έχουμε στον Θεό.

Είναι ανάγκη, λοιπόν, να ιεραρ-χήσουμε τις μέριμνές μας, όπως μας συστήνει ο Χριστός, χωρίς να ξεχνούμε ότι η μέριμνα για την ψυχή μας είναι ανώτερη από κάθε άλλη μέριμνα. Και όποιος φρο-ντίζει για την ψυχή του και εμπι-στεύ-εται τον

εαυτό του στον Θεό, ο Θεός μεριμνά και φροντίζει για τις ανάγκες του, χωρίς αυτό, όπως είπαμε, να σημαίνει ότι εμείς δεν θα εργαζόμεθα και δεν θα φροντί-ζουμε για τις υλικές μας ανάγκες.

Το ίδιο ισχύει και την περίοδο αυτή της πανδημίας, την οποία διερ-χόμεθα, και η οποία, όπως όλοι βλέπουμε, έχει και πάλι αναζω-πυρωθεί. Ο Θεός δεν μας προτρέπει να αδρανούμε και να αδιαφορούμε, εμπιστευόμενοι δήθεν την προστα-σία μας σε Εκείνον. Ο Θεός μας προ-στατεύει, ασφαλώς, αν του το ζη-τούμε, αλλά μας προστατεύει και με τα μέσα που μας δίδει μέσω της επιστήμης, τα οποία έχουμε χρέος να τα χρησιμοποιούμε και να τα αξιοποιούμε, ώστε να έχουμε και την προστασία και τη χάρη του.

Και εύχομαι ο Θεός, διά πρεσβειών και της αγίας ενδόξου μεγαλομάρ-τυρος και πανευφήμου Ευφημίας αλλά και του νέου αγίου της Εκ-κλησίας μας, του οσίου Σωφρονίου του Έσσεξ, του οποίου είχα την ευλογία να χρηματίσω ένα διάστημα πνευματικός υιός, τους οποίους εορτά-ζουμε σήμερα, να μας προφυλάξει και να μας απαλλάξει και από αυτή την όντως μεγάλη δοκιμασία, αλλά και να μας χαρίσει τη βασιλεία του, η οποία πρέπει να είναι η πρώτι-στη μέριμνά μας και την οποία θα πρε-πει, όπως μας συστήνει ο Χρι-στος, να την ζητούμε κατά προτε-ραιό-τητα από τον Θεό.

«Ζητείτε», λέγει, «πρώτον την βασιλείαν του Θεού και ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν». Αυτό είναι το μόνο, αυτό είναι το μόνιμο, αυτό είναι το αιώνιο, αυτό είναι αυτό το οποίο όλοι έχουμε ανάγκη, είτε είμεθα πτωχοί είτε είμεθα πλούσιοι, είτε είμεθα μικροί είτε είμεθα μεγάλοι. Το πρώτιστο είναι η βασιλεία του Θεού που σημαίνει ένωση με τον Θεό από αυτή ζωή, μέσα από τα μυστήρια, μέσα από τη θεία Ευχαριστία, μέσα από την προσευχή. Αυτά μας τονώνουν και μας ενώνουν με τον Θεό, και όλες τις άλλες δοκιμασίες, όπως είναι η παρούσα, τις ξεπερνούμε, όταν είμεθα ενωμένοι με τον Θεό. Ας ζητούμε, λοιπόν, πρώτα τη βασιλεία του Θεού και όλα τα άλλα θα προστεθούν από τον Θεό για όλους μας».

Για περισσότερες φωτογραφίες κάντε κλικ εδώ